

Finanstilsynet
Att.: Henrik Bruun Johannessen
Århusgade 110
2100 København Ø

Høringssvar vedr. udkast til god skik bekendtgørelse samt vejledning

Finanstilsynet har den 25. november 2014 sendt udkast til god skik bekendtgørelse samt vejledning dertil i høring. Forsikring & Pension takker for muligheden for at komme med bemærkninger til de to udkast.

Vi har i det følgende opdelt vores bemærkninger i to dele. Den første del vedrører Forsikring & Pensions bemærkninger til god skik udkastene generelt. Den anden del vedrører Forsikring & Pensions bemærkninger til det nye kapitel 10 om særlige regler for unit link.

1. Bemærkninger til de generelle ændringer i forslaget

Forsikring & Pension har følgende bemærkninger:

§ 3 – dynamisk retsstandard

Forsikring & Pension finder, at der er en række problemstillinger forbundet med den dynamiske retsstandard og brugen af denne. Problemstillingen relaterer sig ikke kun til § 3 i god skik bekendtgørelsen men også til f.eks. § 21 i FIL.

Forsikring & Pension er enig i, at "god skik" reguleringen bør være tidssvarende. Samtidig er det dog Forsikring & Pensions opfattelse, at der for let opstår uhenigtsmæssige situationer. Disse kunne undgås, hvis Forsikring & Pension blev inddraget systematisk i processen omkring ændringer af, hvad der betragtes som god skik på forsikringsområdet. Det ville indebære, at det ikke kom som en stor overraskelse for selskaberne, at den fortolkning af § 3, som de havde indrettet sig efter, efterfølgende blev underkendt af Finanstilsynet. Dertil kommer, at Finanstilsynets afgørelser ofte formuleres på en måde, så det kommer til at fremstå – eller i hvert fald af omverdenen fortolkes – som om, at selskaberne ikke har fulgt gældende praksis for god skik.

Forsikring & Pension ser en tendens til, at medierne i stigende grad er dagsordensættende i forhold til god skik området. Vi anerkender, at det kan være velbegrunderet såvel politisk som tilsynsmæssigt at agere på en medieskabt historie. Dog må det være i såvel Finanstilsynets som branchens interesse at undgå, at udviklingen af god skik reguleringen styres af enkeltsager med presseappel. Det

06.01.2015

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Louise Vagner
Konsulent
Dir. 41 91 91 39
lva@forsikringogpension.dk

Vores ref. LVA/lva
Sagsnr. GES-2012-00283
DokID 348920

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

bør være principielle og generelle problemstillinger, der nødvendiggør ændringer i fortolkningen af god skik.

Forsikring & Pension

En yderligere udfordring med den dynamiske retsstandard ses i forhold til de langvarige og i et vist omfang uopsigelige livsforsikringsaftaler, hvor aftalen ikke bare kan ændres "ved næste hovedforfald".

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

Forslag om samarbejdsmodel

Forsikring & Pension mener, at der bør være en sikkerhed for, at selskaberne dels kan indrette sig i overensstemmelse med den gældende fortolkning, dels at de har en mulighed for tidligt i processen at blive inddraget, når Finanstilsynet overvejer at ændre fortolkningen af god skik reglerne. Dette vil kunne sikres med en samarbejdsmodel. Derudover vil en samarbejdsmodel kunne sikre, at en ny praksis baseres på erfaringer fra hele branchen og ikke kun fra det selskab, som en ændring af fortolkningen udspringer af. Tilsynet bør derfor – med mindre dette konkret er umuliggjort - inddrage og høre de brancher, som måtte blive berørt af en ny fortolkning af dynamiske retsstandarder. En sådan model vil også være i overensstemmelse med de principper, som nævnes i forarbejderne til FIL § 43, stk. 2, vedr. regeludstedelse.

Tydeliggørelse i Finanstilsynets afgørelser

Som omtalt ovenfor er det et problem, når Finanstilsynet ændrer praksis i forhold til § 3, at det i afgørelserne fra Finanstilsynet fejlagtigt kan fremstå/tolkes som om, selskabernes hidtidige adfærd og/eller praksis ikke har været i overensstemmelse med gældende fortolkning af god skik. Dette er ikke hensigtsmæssigt. Finanstilsynet bør derfor i en afgørelse, hvor der ændres på fortolkningen af god skik, tydeligt henvise til, at der er tale om en ændring af den hidtidige fortolkning med den konsekvens, at den nye fortolkning udelukkende finder anvendelse på fremadrettet adfærd i selskaberne, og at praksis på det givne område ikke har været i strid med den hidtidige fortolkning.

Mulighed for forhåndsgodkendelser

En yderligere løsningsmodel kan være at indføre mulighed for forhåndsgodkendelser i visse typer sager, som det eksempelvis kendes fra skatteområdet, hvor man kan få bindende forhåndsbesked. Der kan evt. opstilles adgangskriterier for, hvornår der skal være mulighed for at få en forhåndsgodkendelse, så det sikres, at kun sager med en vis tyngde kan søge om forhåndsgodkendelser. Dette kan forebygge, at det af selskaberne opleves som om, at tilsynet har haft kendskab til en praksis, men vælger at underkende denne.

§ 6, stk. 3 og 4 – ændringer i renter mv.

I vejledningen til § 6, stk. 3 og 4, er det blevet præciseret, hvad der forstås som væsentlige ændringer. Forsikring & Pension finder det positivt, at der nu er fastsat kriterier for, hvornår en stigning anses for at være væsentlig.

Sammenhængen mellem § 6, stk. 4, og § 35:

I bemærkningerne til § 6, stk. 4, fremgår det, at bestemmelsen er et supplement til kreditaftalelovens § 9 – og dermed omhandler penge- og realkreditinstitutter - da kreditaftalelovens § 9 ikke indeholder regler om varslets længde. Det fremgår dog ikke af § 6, stk. 4, at denne kun gælder for penge- og realkreditinstitutter. Da skadesforsikringselskaber allerede er reguleret i § 35 (for livselsk-

aber gælder informationsbekendtgørelsen), bør det derfor præciseres i § 6, stk. 4, at den kun omfatter penge- og realkreditinstitutter.

Forsikring & Pension

Individuel kommunikation:

Hvis § 6, stk. 4, trods det ovenfor anførte, skal gælde for skadesforsikring, så bør det præciseres, hvorledes den individuelle kommunikation skal fortolkes i forhold til gruppeforsikringer, hvor kommunikationen foregår f.eks. via en arbejdsgiver eller anden grupperepræsentant, som kan være den, der har tegnet forsikringen for et større antal personer. Forsikring & Pension går ud fra, at dette krav skal fortolkes således, at den individuelle kommunikation jf. § 6, stk. 4, kan ske over for pågældende grupperepræsentant. Dette bør i så fald præciseres.

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

§ 8, stk. 4, om finansielle virksomheders rådgivning

Ifølge § 8, stk. 4, skal en finansiell virksomhed, der yder rådgivning, oplyse kunden om, at rådgivningen ikke er uafhængig, og at rådgivningen kun omfatter de produkter, som den finansielle virksomhed udbyder. Det er ikke præciseret i vejledningen, hvordan oplysningen skal gives. Forsikring & Pension finder, at rådgiveren bør kunne give informationen ved at gøre det klart for kunden, hvilket selskab han repræsenterer, og at han derfor kun rådgiver om dette selskabs produkter. Dette bør præciseres.

2. Bemærkninger til forslagets regler for unit link

Forsikring & Pension har først og fremmest en række indledende og principielle bemærkninger til forslaget. Dernæst har vi angivet en række specifikke bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet og vejledningsudkastet.

Forsikring & Pensions principielle bemærkninger – nye regler skal gavne kunderne og fremtidssikres

Forsikring & Pension anerkender, at baggrunden for udkastet til nye regler for de såkaldte unit link pensioner er at finde i regeringens Forbrugerpolitiske eftersyn fra 2012. Vi forstår på den baggrund også, hvis der hos politikere og myndigheder er en vis utålmodighed i forhold til at få gennemført den ønskede regulering af området.

Vi mener imidlertid ikke, at det berettiger, at følgende hensyn tilsidesættes:

- Forbrugernes behov
- Fremtidssikret lovgivning
- Omkostningsbegrænsning

Disse hensyn gennemgås nedenfor:

Forbrugernes behov

Når der gennemføres forbrugerpolitiske og forbrugerbeskyttende initiativer, er det vigtigt, at hensynet til forbrugernes behov er i centrum. Det er afgørende, at nye informations- og rådgivningsregler reelt indebærer fordele og værdi for kunderne. Det er som udgangspunkt ikke i kundernes interesse med hyppige ændringer i formen og indholdet af den information og rådgivning, som de får fra pensionselskaberne. Hyppige ændringer kan derimod virke forvirrende for kunderne.

Fremtidssikret lovgivning

Både af hensyn til imødekommelse af forbrugernes behov og ønsket om lave omkostninger er hensynet til fremtidssikring af nye regler af stor vigtighed i regeludstedelsesprocessen.

Som Finanstilsynet er bekendt med, har Rådet vedtaget en fælles holdning til IMD2 forslaget i november måned. Det lettiske formandskab forventes at prioritere de forestående dialogforhandlinger med Europa-Parlamentet i første halvår 2015. Det er overvejende sandsynligt, at resultatet bliver, at der med IMD2 vil skulle implementeres nationale regler i Danmark, der indeholder krav om såkaldte "demands and needs tests" i forbindelse med aftaleindgåelse om forsikringer og pensionsordninger¹. Disse nye regler kommer også til at gælde for de såkaldte unit link pensionsprodukter, som Finanstilsynet ønsker at indføre danske særregler for nu.

I en periode anså Forsikring & Pension det for overvejende sandsynligt, at de nye IMD2-regler ville betyde, at der bl.a. skulle indføres egnetheds- og hensigtsmæssighedstest samt execution only for disse produkter. Men den brede pensionsundtagelse i PRIIP's forordningen² betyder, at alle danske pensioner med al sandsynlighed også bliver undtaget fra de særlige regler for forsikringsbaserede PRIIP'er i IMD2. I stedet bliver danske pensioner omfattet af de generelle regler om "demands and needs"³ vurderingen.

Det betyder efter vores bedste overbevisning, at de foreslåede regler for unit link ikke er fremtidssikrede, tværtimod.

Vi er naturligvis klar over, at der ikke er nogen garanti for, hvornår og hvor hurtigt der opnås enighed om IMD2 i EU. Endvidere er vi klar over, at der derefter bliver tale om en implementeringsperiode.

Det ændrer dog ikke på, at det er dybt u hensigtsmæssigt at indføre nye regler i Danmark, der med meget stor sandsynlighed har en begrænset levetid på 2-3 år.

Omkostningsbegrænsning

De administrative byrder forbundet med selskabernes implementering af de foreslåede krav er betydelige. Kravene til rådgivningen er rent indholdsmæssigt identiske med hensigtsmæssighedstesten i henhold til investorbekyttelsesreglerne (på trods af, at navnet siden sidste høringsrunde er ændret). Derudover foreslås der nye informationskrav samt dokumentationskrav. Sammenlagt vil de foreslåede krav medføre omfattende omkostninger til systemudvikling og -implementering, udformning af nyt kundeinformationsmateriale, herunder stan-

¹ IMD2 kommer som udgangspunkt til at gælde for al skades- og livsforsikringsvirksomhed omfattet af Solvens II.

² Både i PRIIP's forordningen og i den såkaldte IMD1,5 (vedtaget som en del af MiFID2) er arbejdsmarkedspensioner og individuelle pensioner undtaget fra anvendelsesområdet.

³ Jf. Rådets IMD2 forslag art. 15c.5 og 15c.6 og Europa-Parlamentets IMD2 forslag art. 18.1, der indeholder et lignende krav.

dardiserede produktark på egne fonde m.m., oplæring og uddannelse af kunderådgivere mv.⁴

Forsikring & Pension

Der er altså tale om omfattende omkostninger. Set i lyset af de forestående regelændringer i IMD2 og dermed de nationale reglers korte levetid, finder vi det urimeligt at pålægge selskaberne disse udgifter, som i sidste ende ofte vil ende hos kunderne i form af højere omkostninger eller lavere afkast.

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

Forsikring & Pension vil derfor igen meget kraftigt opfordre Finanstilsynet til at afvente IMD2.

Beslutter Finanstilsynet på trods af ovenstående forhold at gå videre med regeludstedelsen, har vi en række forhold, der bør sikres og afklares. Disse forhold er:

- Lige konkurrence mellem pensionselskaber og pengeinstitutter under hensyntagen til produktforskellene
- Anvendelsesområde
- Implementeringsfrist

Lige konkurrence

Forsikring & Pension finder det som tidligere nævnt positivt, at udkastet ikke direkte henviser til "hensigtsmæssighedstest", som er et begreb fra bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (som implementerer MiFID-reglerne).

Men idet de foreslåede krav rent indholdsmæssigt i øvrigt svarer til hensigtsmæssighedstesten for værdipapirhandel, skal Forsikring & Pension understrege, at det vil være konkurrenceforvridende i forhold til pengeinstitutternes muligheder i henhold til investorbeskyttelsesreglerne, hvis Finanstilsynet ikke sikrer kunderne i pensionselskaberne samme adgang til execution only, som pengeinstitutkunder har. Der ses ikke at være hensyn, der taler for, at pensionselskaberne (livsforsikringssektoren) skal være underlagt skærpede regler på dette område i forhold til pengeinstitutterne.

Helt generelt vil vi også påpege, at det er problemfyldt at "kopiere" regler designet til værdipapirhandlere og pengeinstitutters rådgivning herom til forsikrings- og pensionsverdenen, da både produkterne og "selskab-kunde-kontakten" er forskellig for de to typer aktører. Disse forskelle bør under alle omstændigheder afspejles tydeligt i reglerne.

Forskellene betyder også, at der er risiko for sammenblanding af "niveauerne" for reguleringen. Mens reglerne, der anvendes i pengeinstitutterne, for hensigtsmæssighedstest og execution only relaterer sig til kundens handel med konkrete værdipapirer, virker det umiddelbart til, at Finanstilsynet med de foreslåede regler vil anvende hensigtsmæssighedstesten til at vurdere, om selve

⁴ Et foreløbigt estimat fra et af pensionselskaberne er ca. 1,5 mandeår til systemudvikling og udarbejdelse af nyt informationsmateriale mv. Dertil vil komme tidsforbrug til uddannelse af kunderådgivere (for det pågældende selskab vil det dreje sig om uddannelse af 300 - 400 medarbejdere). Estimerede omkostninger er: 5 millioner kr.

pensionsproduktet/-ordningen er passende for kunden baseret på kundens kendskab til og erfaring med de konkrete værdipapirer. Det er problematisk, idet pensionsordningen består af forsikringer knyttet til bl.a. levetider og ikke kun investeringsdelen. Denne problemstilling er også adresseret nedenfor under "tydeliggørelse af anvendelsesområdet".

Forsikring & Pension

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

Vi er klar over, at Finanstilsynets erklærede mål med de foreslåede særregler for de såkaldte unit link produkter er at sidestille på den ene side den situation, hvor:

1. en pensionskunde i et pensionselskab med et markedsrenteprodukt kan foretage individuelle investeringsvalg blandt finansielle instrumenter, som pensionselskabet udbyder,

med på den anden side den situation, hvor:

2. en kunde har adgang til at investere/handle værdipapirer via en bank for pensionsmidler på et særskilt depot (dvs. som ikke er indsat på en konto tilknyttet en pulje, jf. Puljebekendtgørelsen).

Vi går således ud fra, at det er informations- og rådgivningskravene for investeringsdelen af de såkaldte unit link pensioner, som tilsynet ønsker at regulere.

Vi har i bilag 1 (vedlagt) lavet et skematisk overblik over hvilke regler, der i dag gælder i de to situationer (se oversigt 1 i bilaget). I bilaget har vi også i overblik 2 lavet en sammenligning af de regler, der i dag gælder for pengeinstitutterne i henhold til investorbeskyttelsesbekendtgørelsen, og som med de foreslåede regler vil komme til at gælde for pensionselskaberne.

Som det tydeligt fremgår, vil de foreslåede regler ikke medføre ens regler for de to situationer. Det er ikke mindst u hensigtsmæssigt, men også direkte i strid med formålet for den foreslåede regulering.

Løsningsforslag

Det er Forsikring & Pensions holdning, at problematikken kan klares ved, at det præciseres i vejledning til god skik bekendtgørelsens § 7, stk. 2, at omstændigheder altid tilsiger rådgivning af kunden, før denne får adgang til at foretage individuelle investeringsvalg blandt en række pulje og fonde, som pensionselskabet udbyder. Denne rådgivning vil efter de gældende god skik regler og praksis bl.a. betyde, at rådgivningen skal tilgodese kundens interesse og selskabet skal orientere kunden om de risici, der er relevante for kunden, jf. god skik bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Denne løsning vil have den fordel, at der ikke indføres nyt rådgivningsregime/-standard, før den endelige udformning af de kommende EU krav i IMD2 kendes.

En anden løsning kunne være, at der indføres tilsvarende adgang til execution only, som gælder efter investorbeskyttelsesreglerne dvs. adgang til, at der under visse betingelser ikke stilles krav om test af kundens kendskab til og erfaring med de finansielle instrumenter, som kunden tilbydes at investere i. Dog vil denne løsning indebære omfattende implementerings- og udviklingsomkostninger samtidig med, at disse regler ikke er fremtidssikret ift. IMD2 udviklingerne.

Forsikring & Pension mener, at den første løsning er langt at foretrække. Ikke kun for selskaberne selv, men i særdeleshed også for kunderne.

Vores ref. LVA/lva
Sagsnr. GES-2012-00283
DokID 348920

Tydeliggørelse af anvendelsesområdet

Forsikring & Pension gør opmærksom på, at der er risiko for forvirring og fortolkningstvivel på grund af brugen af begrebet "unit link pensionsordning" i udkastet.

For det første anvendes begrebet "unit link" på øvrige markeder i EU og i reguleringen som en generel samlebetegnelse for alle typer markedsrenteprodukter, hvor afkastet afhænger af (er linket til) afkastet i de underliggende aktiver.

På det danske marked er der udviklet en "jargon", hvor begrebet "unit link" primært har været brugt til at betegne en pension, hvor kunden har valgt selv at foretage de individuelle investeringsvalg. Men denne begrebsafgrænsning findes ikke i eksempelvis solvensreguleringen.

For det andet er det problematisk med en formulering om, at reglerne skal gælde for unit link *pensionsordningen*. Derved forledes man fejlagtigt til at tro, at kravene vedrører hele pensionsordningen (herunder tilknyttede forsikringer, levetider mv.) og ikke kun investeringsdelen. Denne problemstilling har sammenhæng til problemstillingen vedrørende forskellen i hvilke rådgivningskrav, der gælder for hvilke dele af aftalen/aftaleindgåelsen i henholdsvis gældende investorbekyttelsesregulering og den foreslåede pensionsregulering.

Begrebet "unit link pensionsordning" kan med fordel erstattes i hele teksten af eksempelvis "individuel investeringsvalg i unit link". Ligeledes kan henvisninger til "ordningen" med fordel erstattes med "investeringen".

I forhold til tidspunktet for, hvornår rådgivningspligten udløses, er dette fortsat uklart i teksten. Det er Forsikring & Pensions opfattelse efter gentagende drøftelser med Finanstilsynet, at hensigten er, at rådgivning skal ske og information skal gives, før kunden så at sige "slippes løs" og kan foretage individuelle investeringsvalg. Vi har forstået på Finanstilsynet, at hensigten ikke er, at kravene skal gælde ved aftaleindgåelse om en pensionsordning generelt, hvor kunden efter optagelse i en firmapensionsordning eksempelvis kan vælge mellem et såkaldt livscyklusprodukt og et produkt, hvor kunden selv foretager de individuelle investeringsvalg.

Dette bør tydeliggøres i udkastet, jf. også vores specifikke bemærkninger.

Rimelig implementeringsfrist

Forsikring & Pension har noteret sig, at ikrafttrædelsesdatoen ikke er ændret fra tidligere høringsrunde, da der fortsat står 1. januar 2015 i udkastet. I lyset af de omfattende omkostninger forbundet med implementeringen af kravene som beskrevet ovenfor, opfordrer Forsikring & Pension kraftigt til en rimelig implementeringsfrist; som minimum 1 år.

Det skal også ses i lyset af, at det er afgørende både for selskaberne og kunderne, at nye rådgivningsværktøjer og nyt informationsmateriale designes med omtanke og kan testes. Endvidere er det et faktum, at IT-udviklingsressourcer kun

er tilgængelige i et givet omfang. I lyset af en lang række reguleringsmæssige krav som følge af især Solvens II reglerne, er disse ressourcer under stort pres i selskaberne. Det er således ikke udelukkende et spørgsmål om omkostninger men også et spørgsmål om tilgængelighed. Alt andet lige vil omkostningerne derfor også stige, som følge af en for kort implementeringsfrist.

Forsikring & Pension

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

Specifikke bemærkninger til det foreslåede kapitel 10 om unit link

Ad begrebet "unit link pensionsordning" – gennemgående i udkastene fx i overskriften til kapitel 10:

Der henvises til vores generelle bemærkninger under afsnittet om tidligere anvendelsesområde. Forsikring & Pension foreslår, at begrebet "unit link pensionsordning" erstattes med "individuel investeringsvalg i unit link" eller "markedsrenteprodukt med individuelle investeringsvalg". Det kan også overvejes at erstatte begrebet "unit link" generelt med "markedsrenteprodukt". Ligeledes kan henvisninger til "ordningen" med fordel erstattes med "investeringen" eller "investeringsvalget".

Som udgangspunkt er Forsikring & Pension enig i den indledende bemærkning i vejledningsudkastet til kapitel 10, som præciserer anvendelsesområdet. Dog med indsættelse af "... de individuelle investeringsvalg ..." efter "... hvor det er kunden selv, ..." og før "... blandt de udbudte finansielle instrumenter". Men under alle omstændigheder vil vi fastholde, at brugen af udtrykket "unit link" skaber risiko for forvirring og uklarhed, fordi begrebet bruges bredt om alle typer af markedsrenteprodukter i bl.a. Solvens II reguleringen og på øvrige EU markeder.

Ad bekendtgørelsesudkastets § 36, stk. 1, og tilhørende bemærkninger i vejledningsudkastet:

Det fremgår af udkastet, at selskabet skal indhente de relevante oplysninger fra kunden "**før en aftale om sådan unit link-pensionsordning indgås**".

Finanstilsynet har løbende tilkendegivet, at hensigten er, at oplysningerne skal indhentes, og rådgivning skal ske, før kunden så at sige "slippes løs" og kan foretage individuelle investeringsvalg. Det vil altså sige, at kravene efter de foreslåede regler skal opfyldes, inden kunden kan foretage individuelle investeringsvalg. Det tidspunkt er særligt i forhold til arbejdsmarkedspensionerne klart forskelligt fra det tidspunkt, hvor en kunde optages i en obligatorisk ordning. På det tidspunkt er et pensionselskab endnu ikke bekendt med medlemmets (kundens) identitet.

Dette bør tydeligt fremgå af bekendtgørelsens regler og i de vejledende bemærkninger. Særligt vigtigt er det, at henvisningen til "**før en aftale om sådan unit link-pensionsordning indgås**" ændres. En bedre formulering kan være:

"... at selskabet skal udbede sig oplysninger fra kunden om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for unit link-pensionsordningen, inden kunden foretager individuelle investeringsvalg."

Det afgørende fra et forbrugerbeskyttelsesperspektiv må være, at kunden får den ønskede rådgivning og information, inden kunden kan foretage individuelle investeringsvalg.

Ad bekendtgørelsesudkastets § 36, stk. 2 og stk. 3:

Forsikring & Pension skal opfordre til, at det præciseres i de to bestemmelser, at advarslen kan gives i en standardiseret form. Det vil svare til det, der gælder i bekendtgørelse for investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (investorbeskyttelsesbekendtgørelsen), og det vil være i overensstemmelse med det oprindelige oplæg fra Finanstilsynet.

Forsikring & Pension

Vores ref. LVA/lva

Sagsnr. GES-2012-00283

DokID 348920

Ad bekendtgørelsesudkastets § 37, stk. 1, nr. 3:

Forsikring & Pension er ikke enig i, at en kundens uddannelsesniveau, beskæftigelse eller tidligere beskæftigelse har relevans for kundens evne til at forstå og vælge et unit link pensionsprodukt. Vi mener ikke, at spørgsmål om kundens uddannelse eller beskæftigelse nødvendigvis vil bidrage til den vurdering, selskaberne skal foretage af hensigtsmæssigheden af produktet for kunden. I overenskomstbaserede pensionsordninger, hvor kunderne ifølge vedtægterne skal have en given uddannelse eller beskæftigelse for at kunne være medlemmer, forekommer det desuden meningsløst at spørge kunderne om disse forhold.

Forsikring & Pension uddyber naturligvis gerne ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Louise Vagner